

Začínali jsme v roce 2014...

kdy se do soutěže „Pohled, který mě vzal za srdce“ přihlásilo celkem 26 fotografů s 61 snímků.

Druhý ročník (Slunce ve všech podobách) a třetí ročník (Za všechno může Měsíc jen) se pak začal opírat o hvězdnou tematiku a zájem velice vzrostl.

Čtvrtý ročník nazvaný „Neklidné nebe“ vyvrcholil v březnu 2018 a byl rovněž velmi úspěšný, neboť otevřel brány fotografům všech nebeských úkazů, nejen těch astronomických. Pátý ročník Pohlednice z mého vesmíru úspěšně navázal na všechny předchozí ročníky.

Soutěž „Nebeské kouzlení“ v tradici pokračovala a stala se absolutním rekordmanem, neboť celkem dorazilo 251 snímků od celkem 139 fotografů, z čehož 27 účastníků byly děti do 15 let, které zaslaly celkem 41 fotografií.

Letošní ročník byl opět mezinárodní: autoři pocházeli také ze Slovenska, nejvzdálenější byl Košičan. Snímky zobrazovaly nejrůznější dění na nebi nad Českem, Slovenskem, ale i nad zeměmi a oblastmi jako Rakousko, Island, Španělsko, Norsko, Švédsko, Finsko, Nový Zéland, Chorvatsko, Itálie, Polsko, Kostarika, Srí Lanka, USA, Kapverdy, Velká Británie, Honduras, Skotsko, Mallorca, Kanárské ostrovy, Francie, Jaderské moře.

Vítězné snímky jsou vystaveny v knihovně U Mokřinky, Mokré v MiniGalerii „Na síti“ až do konce roku 2020.

Ráda bych, přesto, že to v současné době nejde, pogratalovala osobně všem, kteří fotografují, nelitují času a třeba i několik hodin čekají na ten nejlepší záběr, ale i těm, kteří zcela napoprvé zachytí ten nejúžasnější okamžik.

Člověk se při takovéto akci seznámí s mnoha lidmi a s některými naváže bližší kontakt. Někdo poslal jen strohou přihlášku s fotkami, ale našli se i tací, kteří připojili milé slovo, přání úspěchu, prostě navázali ten bližší kontakt. Bylo to moc příjemné.

Někteří fotografové se soutěže účastní již od prvního ročníku a těší se, že se v Mokrému můžeme opět sejít, poklábosit, prostě strávit příjemné odpoledne. V letošním roce to není úplně možné, ale to se snad i do budoucna opět vrátí.

Já osobně jsem navázala takové internetové souznění se slovenskou fotografkou a astronomkou Danielou Rapavou, která bohužel nemohla přijet. Nejen, že skvěle fotografuje a vyrábí velice zajímavé snímky přírody a zmrzlé bubliny, ale také píše pohádky, tak jako já. Snad proto jsme našly společnou řeč. Její manžel je vedoucí slovenské hvězdárny Rimavská Sobota (s kterým jsem se osobně setkala v Hradci Králové) RNDr. Pavol Rapavý. K fotografování má Daniela velmi blízko. To jen tak na okraj, protože jeden její snímek také získal cenu. Pro nás je velká čest, že fotografka, jejíž fotografie zmrzlé mýdlové bubliny získala prestižní cenu na fotografické soutěži i v Americe, se účastní soutěže naší malé/velké knihovny. A jedna mýdlová bublina zahájí také prezentaci Petra Horálka, kterému předám za okamžik slovo.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří fotili a věnovali čas naší soutěži. Galerie fotografií má stále místo na našich webových stránkách knihovny.

Dagmar Honsnejmanová